

Vincenc z izgovorom, da ju je nagovoril k umoru oče Jakob. Sin Ivan je izpovedal, da mu je pisal oče, naj pride čimprej domov. Ko se je pojavil v soboto dne 9. februarja na domu, mu je rekel oče, da je treba z Vrhovnikovima obračunati za vedno. Za smrtno maščevanje sta pridobila oče in sin še Vincenca Kolbla.

V noči od 9. na 10. februarja je zbudil oče sina ter rejenca Vinka in trojica se je podala proti sosedu Vrhovniku. Zapazili so, da je gorela pri Vrhovnikovih ob pol 5. uri zjutraj luč in da je gospodinja Neža že na nogah in bo šla molzt krave. Pričakali so jo v hlevu, jo začeli daviti in udrihati po njej s koso. Ženska je kričala in ji je prihitel na pomož mož. Nad gospodarja Vrhovnika je planil Ivan Budja. Udaril ga je s klepačem s tako silo po glavi, da se je zgrudil in obležal mrtev. Nato so zločinci pobegnili v prepričanju, da je tudi gospodinja Neža mrtva.

Stari Budja peklensko zlobnega dejanja v trenutkih, ko poročamo o razkrinkanju, ni priznal.

Vse tri zločince so na ljutomerski sodnici ponovno zaslišali, nakar so jih zvezane prepeljali v zapore v Maribor, kjer bodo sojeni. Najstarejši ljudje v fari ne pomnijo takega zločina. Da zločinci ne bodo delali sramote Ljutomeru, pripomnimo, da so vsi trije priseljenci iz sosedne župnije. Tako daleč prižene človeka sovraštvo med sosedu in pohlep po zemlji. Vsa čast Ljutomerskim orožnikom, zlasti g. Jagodiču, ki so se trudili noč in dan, da se je zločin tako hitro pojasnil.

Ljubavna žaloigra na postaji Lipnica (Leibnitz). Dne 16. februarja sta se pripeljala na postajo Lipnica v Avstriji za špiljem 25letni zavarovalni agent Alojzij Huber iz Gradca in 23letna Rija Gilmajer iz Linca. Rija je bila po poklicu plesalka in bi naj bila začela nastopati v Veliki kavarni v Mariboru. Oba zaljubljenca bi se naj bila poslovila v Lipnici. Ob priliki slovesa je potegnil ljubosumni Huber samokres in smrtno nevarno ranil plesalko, sebe je nato pogodil na smrt. S smrtjo se borečo plesalko so spravili v bolnico v Lipnici.

★

Slovenska Krajina.

Turnišče. Kakor je že znano, se naši kmetje vedno bolj zanimajo za povzdig gospodarstva. Naprava silosov je za rejo živine pri nas, ker ne dajejo travniki zadosti krme za krmljenje živine, zelo velike važnosti. Narejenih je pri nas že več silosov za kisanje zelene krme, kakor tudi v sosednji Nedelici. Zato moramo skrbeti za čim večje število silosnih naprav, ker je njih uporaba za nas nujna, ker se na ta način krmljenje živine zelo poceni, poleg tega pa dajejo krave-mlekarice sočno in tečno mleko, poleg tega pa še večjo množino kot pri seneni hrani. Pri napravi silosov dobe kmetovalci podpore pri nabavi cementa. Kmetovalci, ki bi hoteli graditi silose, naj se poslužujejo teh ugodnosti, kajti kmalu bodo uvideli tudi oni, ki še dvomijo o vrednosti silosov, njih veliki pomen. Potrebna pojasnila daje glede silosov srezki ekonom. — Dne 10. februarja so se poročili štirje pari. Tri neveste so bile članice naše Marijine družbe in so jim po maši zapele

njihove bivše družabnice v slovo ob odhodu v zakonsko življenje. — V nedeljo dne 10. februarja je odrasla mladina iz Nedelice igrala pri nas lepo igro »Pri kapelici« v gostilni Ružič. Igralci so izvajali svoje vloge res izvrstno in igralcem iz Nedelice iskreno čestitamo k polnem uspehu! — Prste si je razrezal pri rezanju z nožem Fr. K. Roka mu je zdrčala od ročaja v ostrino in najbrže hosta dva prsta ostala nesposobna za delo. Nesreča zmiraj poišče človeka!

Dolnja Bistrica. Skeraj bi imeli mrljica. Bivši župan in zdaj član občinske uprave gospod Kolenko Jožef se je pošteno skopal v hladni Muri. Pri nas imamo na Muri več mlinov. Ob velikem kolesu, ki mlin žene, je voda zamrznila. Kolenko je hotel ta led odstraniti, da led ne bi polomil lopat (prečnih desk). Začel je svoje delo. Kolo se je začelo vrteti, Kolenko se je lovil za lopate, pa te so ga porinile v globoko vodo pod veliko kolo. Če bi se spustil, bi ga voda zanesla pod led in konec bi bilo z njegovim življenjem. Nekaj časa je bil pod vodo, potem je pa pokukal iz vode in klical na pomoč. Prisotni so ga spravili iz vode. Seveda je bil od mraza ves trd. Zanimivo pa je to, da je gospod Kolenko v »kučici« pred tem opravičilo pripovedoval slično zgodbo, kot jo je nekaj minut za tem sam doživel. Pripovedal je: Stari Šomen so prišli nekoč pod mlinsko kolo, lopate so jih pograbile in nesle okrog. Imeli so v ustih prižgano pipo, ki je tudi v vodi niso izpustili iz ust. Če tudi so bili nekaj časa v vodi v smrtni nevarnosti in prišli iz vode kot riba, vendar so takoj pogledali svojo pipo in dejali: »Vrag ga je daj, pipa pa mi ni vgasnola.« Kolenko kadil cigarete, drugače bi mogče tudi on tako zavzdihnil, če bi sploh mogel spregovoriti.

Črenšovci. Dragi čitatelji, povedati vam moram, če se ne veste, da se širom Slovenije organizira bratovščina Jeruzalemskega osla. V to bratovščino spadajo vsi tisti »boga-bojeci«, ki se zbirajo med službo božjo zunaj cerkve in tam »kozle« prodajajo. V naši fari je že od nekdaj bilo v ti organizaciji dosti fantov in nekaj mož. Pa člani že nekaj časa izstopajo. Menda je preveč članarine. Le tu in tam se včasih še pojavita kaka člana te organizacije. Strahopetni so pa ti možakarji. Gospod kaplan ima večkrat inspekcijo. Ko ga zagledajo, zginejo vsi kot kafr. Tudi v bližnji gostilni niso varni, tudi od tam zbežijo. K nam hodi precej mladine tudi iz drugih župnij in ti delajo nered. Sicer se lahko pohvalimo, da ima naša fara skoraj najmanj članov tega Jeruzalemskega osla. Upamo, da bomo že v kratkem to bratovščino razpustili!

Črenšovci. Sicer pravijo ljudje, da čim daljši je predpust, tem manj je porok, pa letos to pri nas ne bo obveljalo. Dvajset porok bomo imeli, oziroma toliko oklicev je, pa upamo, da nikjer ne bodo »razmetali«. Zadnje nedeljo smo imeli tri poroke. Vilma si je pridnega fanta izbrala, pa tudi on je lahko zadovoljen. Kata pa je odšla iz Srednje na Dolnjo, tudi ta dva sta zadela. Tretji par je pa bolj vzbujal pozornost, ona je bila namreč iz Francije. V sredo smo pa imeli nenavadno poroko. Ženin je imel za nevesto bratovo hčerko. Prosila sta za spregled od zakonskega zadržka in cerkvena ob-

last jima je dovolila poroko. To je bila najmlajša nevesta, stara 19 let. Zakon bo sklenilo še par pridnih punc, kakor Cila, Treza, Rozina in druge. Vsem želimo obilo božjega blagoslova v zakonu.

Sobota. V minulem mesecu je bilo v našem srezu vse polno požarov. Gorelo je v Ivanovcih pri posestniku Kološa. Škode je bilo okrog 25.000 Din. V Bodoncih je gorelo pri posestniku Drvariču. Škode je 30.000 Din. Zavarovana sta bila eden in drug za nizko zavarovalnino. Iz tega se jasno vidi, da se naši kmetje ne zavarujejo primerno visoko. Koliko skrbi in strahu bi odpadlo, ako bi se dali zavarovati naši ljudje s primernimi svotami. Zato je nujno, da naši kmetje posvetijo zavarovanju čim večjo pažnjo. Bolje je biti varen pred nesrečo in ko nesreča pride, je jok in stok potem zastoj. Najbolje store, ako se zavarujejo pri naši pravi slovenski zavarovalnici, to je pri Vzajemni zavarovalnici v Ljubljani. Ljudje, bodite previdni! — Davčna uprava v Soboti je razglasila, da so uradne ure za stranke samo predpoldne. Zato se opozarjajo stranke, ki imajo posle pri davčni upravi, da to store samo v dopoldanskih urah.

Sobota. Že spet se kregajo oni s Preka našim, da smo prebožno volili. Pa vsaj je vsaj eden volil Žebotovo listo. Druge pa imajo naši domačini pod komando, da morajo voliti nacionalce, ker bi drugače prišli Prekmurci na sum, da smo madžaroni in čez Muro ne bi mogli noben groš več k nam. Znova se je gospod Benko oglašil za skupščinskega kandidata. Kako bodo kaj naši vredniki (to so menda dignitarji) za njega, še ne znamo. Kako pa ljudstvo misli, že znamo in bomo poročali.

Mačkovec. Močno se gibljemo. Naj čitatelji znajo, da smo s Čepinci in Budinci najsevernejša vas kraljevine in Slovenije ob madžarski meji. Ustanovili smo si gospodarsko zadrugo, katera jako dobro uspeva in narodu kupovalne cene olajšuje. V zvezi smo že tudi z drugimi enakimi zadrugami, tako da v kratkem moremo začeti blago naročevati na vagone. Hvala našemu učitelju in organistu za nemoren trud! Narod je že sprevidel veliko korist, ki jo ima od zadruge. — Pri nas so delavci za poletno delo v južni državi že popisani za prvi odrinek. Vožitelj (vižar, polir) hoče 400 moških in 600 žensk. Delali bodo pet mesecev in zaslužili 500 Din in 4 meter-cente zrnja. Tarife vožnje morajo nositi sami. 1. aprila bodo morali začeti okapati sladkorno repo, potem pa jim pride drugo poljsko delo. Ob Mali maši pridejo domov in bodo sedem mesecev trošili in jedli, kar jim je ostalo od zaslužka. Koristi malo. Pri nas v Prekmurju se uveljavlja, da one, ki pridejo čez Muro po službi, obrti ali zaslužku k nam, neki imenujejo romarje od prek Mure, ki so prišli jest našega kruha, nas potujoče delavce pa naši prekmurški polirji radi imenujejo vandrovne ptiče. Mi si iščemo zaslužek južno od Mure, kjer pa nam nikdo ne očita našega prihoda in zaslužka. — Naša lanska šmarnica je krepko močna, pa zdaj v kolinah in gostovanju prejde. Sosedni krčmarji pa so se potrudili za blažjo pijačo in so neki dan dali na pošto 10.500 Din, da dobimo banatsko vino iz Čoke pri Senti, 1 liter po 3.20 Din tam.

Brat ubil brata. V obmaji občini Bodehaza na Madžarskem je ubil 60letni brat svojega 50letnega brata v prepiru. Ze dolga leta sta živel v miru in v skupnem gospodarstvu pod eno streho. Bila sta oba poročena, toda otrok ni imel ne eden ne drugi. Zato je nerazumljivo, zakaj sta se sprla, ker sta bila bogata. Kakor se čuje, je mlajši najprej zabodel starejšega z gnojnimi vitami in oni je potem zgrabil kol in udaril mlajšega s tako silo, da se je nezavesten

Naročajte naše liste, ki jih tiska Tiskarna sv. Cirila:

»Slovenski gospodar«
»Naš dom«
»Nedelja«
»Glasnik presvetega Srca Jezusovega«
»Rafael«.

zgrudil in med prevozom v bolnico izdihnil. Starejši sicer trdi, da je brata brenila kobila in ga ni on udaril. Kaj bo storila preiskava,

se bo videlo. Je to pač žalosten primer današnjih razruvanih razmer, ko več niti brat ne vidi rad svojega brata.

Katoliška resnica.

Katoliški Angleži imajo posebno društvo, ki nosi naslov »Društvo katoliške resnice«. Nedavno je to društvo, ki mu je namen, da pripomaga katoliški resnici v javnosti do zmage na vseh področjih, obhajalo petdesetletnico svojega obstoja. Svoj petdesetletni jubilej je društvo proslavilo z veliko katoliško manifestacijo v Londonu. Po vseh katoliških cerkvah v Angliji so se ta dan s prižnic prečitale pohvalne izjave angleških škofov za društvo in njegovo plodonosno delovanje. Priznanju škofov se je tudi pridružil papež Pij XI., ki je poslal pismene čestitke z izrazom zahvale. Svoj prelepi namen dosega društvo z izdajanjem cenjenih dobrih katoliških knjig in knjižic predvsem za katoličane, da boljše spoznavajo svojo vero, pa tudi za nekatoličane, da se jim raztolmačijo katoliške resnice. Skozi 50 let svojega obstoja je društvo razširilo med ljudi okoli 37 milijonov iztisov svojih knjig in knjižic. Ko so ustanovitelji društva — med njimi tudi poznejši kardinal Vaughan — začeli 5. novembra 1884 z izdajanjem knjižic, jim je bila na razpolago malenkostna svota denarja (12 funtov šterlingov). Iz tako malega začetka je vzrastla mogočna organizacija, ki si je pridobila za katoliško stvar na Angleškem neprecenljivih zaslug. — Katoliška resnica se tudi med nami vedno bolj zatemnjuje. Ta škodljivi posel opravljajo sovražniki vere s svojimi društvi in časniki. Tem ljudem ne zmanjka nikdar ne volje ne denarja za njihovo zatemnjevalno de-

lo. Njihovo delo olajšujejo in njihove uspehe povečujejo tisti elementi med nami, ki so izgubili ves smisel za katoliške resnice in ideale. Število takih brezbriznežev vedno bolj narašča zlasti med mladino. Zato mora biti naše geslo: Katoliška resnica! Tolmačenje, razširjanje, obramba katoliških resnic. Borba, brezobzirna borba zoper sovražnike katoliške vere in cerkve. Katoliška prosveta narodu, katoliška vzgoja mladini!

★

Hoče pri Mariboru. Kdor bo v nedeljo dne 24. t. m. slabe volje, naj pride v dvorano našega Prosvetnega društva. Tam ga bo »Sluga dveh gospodov« zabaval s svojimi duhovitimi in izvirnimi dovtipi in mu privabil na oči solze smeha. Pridite in prepričali se boste!

30letnico je obhajal dne 11. februarja zagrebški nadškof dr. A. Bauer.

Slovenska Bistrica. Prosvetno društvo v pripravi za predpustni čas veselo Gogoljevo zgodbo »Ženitev« v soboto dne 23. februarja ob 20. uri in v nedeljo dne 24. februarja ob 15. uri v dvorani hotela »Beograda« v Slov. Bistrici. Predpustni čas je tisti čas, ki nam je dan v sproščenju, tudi sedaj, ko živimo v težkih gospo-

Novi ban g. dr. D. Puc.

O. Ciril Bračko je umrl dne 12. februarja v Mariboru.

Trgovec z mrličmi v Parizu.

V zvezi z nekim roparskim umorom so imenovali v Parizu pred sodiščem ime trgovca, ki se ukvarja z najbolj redko in strahotno trgovino. Trguje namreč z mrličmi na debelo in na drobno, ločeno po boleznih in po povpraševanju. Njemu je bil izročen nek umorjeni. Pri razlečenju je našel trgovca na znake zločina in je prijavil slučaj sodišču. Skladišče groznega trgovca se nahaja ne daleč od Italijanskega trga v neki stranski ulici. Časnikar, ki je bil ob priliki obravnave opozorjen na tega trgovca, ga je obiskal. Posetil ga je, ko je bil zaposlen z razdelavo

Januš Golec:

Propast in dvig.

Ljudska povest.

Lepega dne je videl na lastne oči, kako mu je stisnila Veronika nekaj belega v roko in Johan je hotel kar preko dvorca najurnejših korakov proti Sotli. Stari je stopil za brzečim, mu zažvižgal in ga prosil, naj se vrne, ker bo opravil zanj neko pot na Štajerskem.

Majdak niti slutil ni, da bi se znal ukvarjati stari s kakimi zahrbtnimi ukanami. Prav vesel je sledil gazdi v hlev, kjer je polagal hlapec živini. Gospodar se je obnašal, kakor bi hotel Majdaku dati iz hlapčeve kamre kos konjske opreme, da ga odnese v popravilo. Komaj je bil neprevidni Johan z obema nogama v pregraji, ga je zagrabil gazda kakor maček miško in poklical hlapca.

Vsa moč ter surovost se tokrat Majdaku nista obnesli v boju ter ruvanju z drcema. Pri t-meljiti telesni preiskavi je priromalo na dan pismo in zginito

7

v gazdin žep. V ravnanju od Majdaka nehote osuvani hlapec si je ohladil jezo nad prihajanjem s tem, da ga je vrغل z vso silo preko praга hleva in mu grozil z železnim teležnikom.

Majdak se je pobral, zagrozil obema in kričal iz polnega grla: »Pravične in nedolžne zapirajo; morilci in tolovajski glavarji pa se vozijo okrog nemoteno v kočijah!«

Po tem dogodku je bilo jasno kakor beli dan dvoje: Majdak se ne bo smel prikazati nikoli več na Katičevem imanju; Veroniko bo ponesel v svoje vražje gnezdo Grga Pasarič iz Stenjevca!

Odslej je bila prekinjena vsaka vez med Vinkom ter Veroniko. Da bo sledilo ugrabljenju pisma najhujše, je znal le Majdakov Johan. On je poznal Katičevo razborito trmo in Pasaričev pohlep po še večjem premoženju, katerega mu bo podaril gazda v suhem denarju z Veroniko vred!

Staremu Katiču je prečital hčerkino pisanje občinski tajnik ali biležnik, ker, grča trmasta, je bil nepismen. Po razodetju vsebine pisma ni doma robantil ter razsajal nad Veroniko ter materjo. Drugo jutro za